

4.Sınıf Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Konu Özetleri

4.Ünite : Hz. Muhammed'i Tanıyalım

3.Bölüm : Hz. Muhammed'in Doğumu, Çocukluk ve Gençlik Yılları

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.), 20 Nisan (Rebiü'l-evvel ayının 12'si) 571 tarihinde, Pazartesi günü Mekke şehrinde dünyaya geldi. Hz. Muhammed (s.a.v.) doğunca Âmine, doğumun gerçekleştiğini haber vermek için Abdülmuttalip'e bir haberci gönderdi. Abdülmuttalip hemen eve geldi, torununu sevgi ve şefkatle kucakladı, öptü. Sonra onu alıp Kâbe'ye gitti. Burada, torununu kendisine bağışladığından dolayı Allah'a (c.c.) şükretti, dua etti. Daha sonra torunu Muhammed'i (s.a.v.) tekrar annesine getirdi. Abdülmuttalip, torununun doğumundan dolayı büyük sevinç ve mutluluk yaşadı. Onun doğumu şerefine kurbanlar kestirip ziyafetler düzenledi.

Mekke'nin havası çok sıcaktı ve çocuklar için pek uygun değildi. Bu sebeple aileler, yeni doğan bebeklerini çevre köylerde, serin yerlerde yaşayan sütannelere verirlerdi. Böylece çocuklar hem sağlıklı büyür hem de daha düzgün ve güzel Arapça öğrenirlerdi. Hz. Muhammed (s.a.v.) de Halime adında bir sütanneye verildi.

Sütannesinin yanında dört yıl kalan Hz. Muhammed (s.a.v.), bu sürenin sonunda annesine teslim edildi. İki yıl kadar Âmine ile kalan Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.), altı yaşındayken annesini kaybetti. Annesiz ve babasız kalan bu güzel yavruyu, dedesi Abdülmuttalip yanına aldı. Peygamberimiz (s.a.v.) sekiz yaşındayken Abdülmuttalip hastalandı ve hayata gözlerini yumdu. Abdülmuttalip, ölmeden önce çok sevdiği torununu, oğullarından Ebû Talip'e emanet etti. Ebû Talip'e, torununa iyi bakmasını vasiyet etti. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.), dedesi vefat edince sekiz yaşından itibaren amcası Ebû Talip'in evinde yaşadı.

Ebû Talip ve eşi Fâtıma Hanım, yeğenleri Hz. Muhammed'i (s.a.v.) ailelerinin bir ferdi kabul ettiler, onu kendi çocukları gibi gördüler. Sevgili Peygamberimize (s.a.v.) hep şefkat ve merhametle muamele ettiler. Ona sevgiyle yaklaştılar. Peygamber Efendimiz (s.a.v.), çocukluğunda amcasının yanında rahat etti. Amcasının ve ailesinin kendisi için yaptığı iyiliğin hep farkında oldu. Gençlik döneminde Mekkelilerin koyunlarını götü. Böylece maddi durumu fazla iyi olmayan amcasına destek oldu.

Ebû Talip ticaretle uğraşır, bu amaçla da zaman zaman Mekke dışına yolculuklara çıkardı. Peygamberimiz (s.a.v.), on iki yaşındayken amcasıyla birlikte Şam yönüne bir ticaret yolculuğuna çıktı. Ancak yolda Busra denilen bir kasabaya varınca buradan geri döndüler. Çünkü Busra'da yaşayan Bahira adındaki rahip, Ebû Talip'e yeğenini Mekke'ye geri götürmesini tembihledi. Onda son peygamberin özellikleri olduğunu, bunun fark edilmesi hâlinde Yahudilerce çocuğa zarar verilebileceğini söyledi. Hz. Muhammed (s.a.v.), on yedi yaşındayken de diğer amcası Zübeyr ile birlikte Yemen'e yolculuk yaptı.

Peygamberimizin (s.a.v.) doğduğu dönemde Mekke'de can ve mal güvenliği sağlanamıyordu. Haksızlıklar yaygındı. Bu durumdan fakirler ve kimsesizler daha fazla etkileniyordu. Özellikle şehir dışından gelen yabancıların mallarına, el konuluyordu. Bütün bu olumsuzluklardan rahatsız olan bazı iyi insanlar bir araya geldiler ve Hılfu'l-Fudûl adı verilen bir grup oluşturdular. Amaçları, şehirde yaşanan haksızlıkları önlemek, zulme uğrayanlara yardım

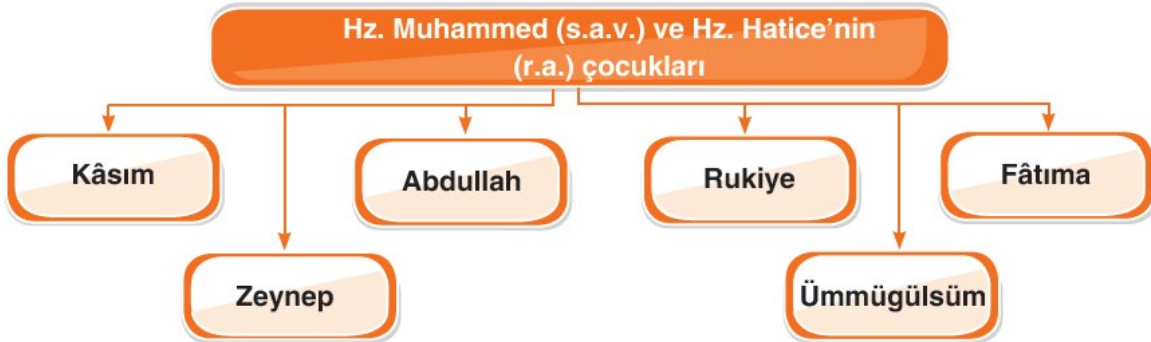
etmekti. Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) de Hılfu'l-Fudûl'a katıldı. Bu grubun çalışmalarına seveerek ve isteyerek destek verdi. Hz. Muhammed (s.a.v.), peygamberliği döneminde de Hılfu'l-Fudûl'un çalışmalarından övgüyle söz etmiştir. Peygamberliği döneminde böyle bir çalışmaya yine katılabileceğini ifade buyurmuştur.

Mekkelilerin çoğunluğu gibi Peygamberimizin (s.a.v.) aile büyükleri de genelde ticaretle uğraşıyordu. Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) amcalarının yanında ticareti öğrendi, kendisi de ticaretle uğraştı. Toplumda dürüstlüğü ve güzel ahlakıyla tanındı.

Mekke'de Hatice adında, ticaretle uğraşan zengin bir kadın vardı. Ticari işlerini yönetecek güvenilir birini arıyordu. Bu kadın, Peygamberimizin (s.a.v.) dürüstlüğü ve güzel ahlakını duymuştu. Hz. Muhammed'e (s.a.v.), ticaret işlerinde kendisine yardımcı olmasını teklif etti. Peygamberimiz (s.a.v.) de onun bu teklifine olumlu cevap verdi ve Hz. Hatice'nin (r.a.) ticaret işlerini yürüttü. Bu süreçte, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) çalışkanlığı ve dürüstlüğü sayesinde Hz. Hatice'nin (r.a.) kârı önceki dönemlere göre çok arttı. Hz. Muhammed'in (s.a.v.) örnek kişiliğini ve güzel ahlakını yakından gören Hz. Hatice (r.a.), araçlar vasıtasıyla ona evlenme teklifini ilettili. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de aile büyüklerine danıştıktan sonra bu evlilik teklifine olumlu cevap verdi. Hz. Hatice (r.a.) ile Peygamberimiz (s.a.v.), aile büyüklerinin de katıldığı bir törenle evlendiler.

Peygamberimiz (s.a.v.), evlendiğinde yirmi beş yaşındaydı. Peygamberimiz (s.a.v.) ile Hz. Hatice (r.a.) yirmi beş yıl süren mutlu bir evlilik hayatı yaşadılar. Bu evlilikten altı çocukları dünyaya geldi. Çocuklarının dördü kız, ikisi erkekti.

Peygamberimizin (s.a.v.), yukarıda belirtilenler dışında İbrahim adında bir çocuğu daha vardır. İbrahim, Hz. Peygamber'in (s.a.v.), Mâriye isimli eşinden dünyaya gelmiştir.

Hz. Muhammed (s.a.v.) birçok kötülüğün yaygın olduğu, hatta normal karşılandığı bir toplum içinde doğdu ve yaşadı. Ancak o, içinde yaşadığı toplumdaki kötülüklerden hep uzak durdu. Asla putlara tapmadı, Allah'a (c.c.) ortak koşmadı. Putlar için kesilen hayvanların etinden yemedi. İçki, kumar, hile, falcılık gibi kötülüklerden her zaman kaçındı. Her zaman erdemli ve ahlaklı davranışlar sergiledi.

Hz. Muhammed (s.a.v.), çocukluk ve gençlik dönemlerinde güzel ahlakı, dürüstlüğü, güvenilirliği ile tanınmıştı. Mekkeliler ona çok güveniyorlar, Mekke dışına seyahat ettiklerinde kıymetli eşyalarını Peygamber Efendimize (s.a.v.) emanet ediyorlardı. Sevgili Peygamberimize (s.a.v.) "el-Emin" yani güvenilir insan, diyorlardı.

Hz. Peygamber (s.a.v.), aile fertlerine karşı davranışlarında çok duyarlıydı. Eşine, çocuklarına her zaman iyi davranırdı. Aile fertlerine değer verir, bunu da onlara hissettirirdi. Çocuklarına şefkat ve merhametle muamele ederdi. Onlar arasında kız, erkek, küçük, büyük ayrımı yapmazdı.

Hz. Peygamber (s.a.v.), aile fertlerinin sevinç ve üzüntülerine ortak olurdu. Örneğin, Ramazan ve Kurban Bayramı kutlamalarına ailesini de götürürdü. Çocuklarından biri sevinçli bir olay yaşadığında onların sevincini paylaşırdı. Üzüntüsü olan çocuklarına da destek olurdu. Torunlarından Hz. Hasan (r.a.) ve Hz. Hüseyin (r.a.) doğduğunda çok sevinmiş, onları kucağına alıp sağ kulağına ezan, sol kulağına da kamet okumuştur. Kızlarından Zeynep'in çocuğu Ali hastalandığında onu ziyaret edip teselli etmiştir. Hem çocuklarına hem de torunlarına öğütler vermiş, onların iyi yetişmesi için gayret göstermiştir.

Peygamberimiz (s.a.v.), hak ve hukuk konusunda son derece titizdi. Hiç kimsenin hakkını yemez, hakkının yenmesine de izin vermezdi. Toplumda yaşanan haksızlıklara sessiz kalmazdı. Doğrudan kendisiyle ilgili olmasa bile haksızlıklara engel olmak için çalışırdı. Mekke'deki haksızlıklara engel olmak amacıyla kurulan Hılfu'l-Fudûl grubuna üye olması ve bu grubun çalışmalarında etkin rol alması, onun haksızlıklar konusundaki tavrını ortaya koymaktadır.